

ΚΥΝΗΓΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΤΥΧΗ...

ΤΟ "ΠΡΩΤΟ ΒΗΜΑ,, ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΚΡΟΙΣΩΝ

Τὸ μυσεῖο τῶν πολυεκατομμυριῶν τοῦ Νέου Κόσμου. Ἡ σελὴ τοῦ "Ἐδισῶν. Ἡ ματωμένη ποδιά τοῦ Πάττερσον. Ὁ Κάρνετζι τηλεγραφητής! Ὁ Ροκφέλλερ... καντλιανάρης! Τὸ «ρωμάντο» τοῦ «βασιλέως τῶν αἰδηροδρόμων». Τὸ πῆμα τοῦ Οὐίλλιαμ Βάντερμυλτ. Πῶς ἰδρύθηκε ὁ «Κήρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης», κλπ.

Δὼ καὶ λίγο καιρὸ, στὴ Νέα Ὑόρκη, ἔγι-
ναν τὰ ἐγκαίνια ἐνὸς ἀπὸ τὰ πῖο παράξε-
να μυσεῖα τοῦ κόσμου. Μιά ἐπιτροπὴ ἀ-
πὸ ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους
συγκέντρωσε σ' αὐτὸ τὸ καινούργιο μου-
σεῖο τὰ ρούχα τῆς δουλειᾶς, μὲ τὴν ὁποία
ἀρχισαν τὴ σταδιοδρομία τους ὅλες ἡ με-
γάλες προσωπικότητες τῆς Ἀμερικῆς.

Πρῶτῃ ἀπ' ὅλες λοιπὸν τοποθετήθηκε
μέσα σὲ μιὰ κρυστάλλινη βιτρίνα ἡ... στο-
λὴ τοῦ περιφήμου ἐφευρέτου "Ἐδισῶν,
τὴν ὁποία φοροῦσε ὅταν ἦταν νέος καὶ
δούλευε στὰ γραφεῖο τῶν ἐφημερίδων ὡς
κλητήρας! Αὐτὰ τὰ ρούχα, καθὼς καὶ τὸ
ἀδιάφορο κακέκτο καὶ τὴν πέτανη τόσANTA, τὰ φολαγε μὲ τὴν
πῖο μεγάλη εὐλάβεια ἡ οἰκογένεια τοῦ μεγάλου ἐφευρέτου. Δί-
πλα στὴ βιτρίνα τοῦ "Ἐδισῶν, εἶνε τὰ ρούχα πού φοροῦσε ὁ
Πάττερσον, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους σήμερα βιομηχανίους
τοῦ Σικαγόου. Μαζὺ μ' αὐτὰ βλέπει κανεὶς μιὰ ματωμένη πο-
διά κι' ἕνα μεγάλο μαχαίρι, γιὰτὶ, ὡς γνωστόν, ὁ Πάττερσον
ἀρχισε τὴν «καρριέρα» του ὡς... χασάτης.

Κι' ἀλήθεια, ὅλοι σχεδὸν οἱ σημερινοὶ Ἀμερικανοὶ «βασιλεῖς»,
τοῦ πλοῦτου ἀρχισαν τὴ θριαμβευτικὴ σταδιοδρομία τους ἀπὸ
τὸ πῖο ταπεινὰ καὶ ἀσημάτια ἐπαγγέλματα. Κανεὶς ἀσφαλῶς
τότε δὲν θὰ μπορούσε νὰ προβλέψῃ ὅτι μιὰ μέρα θὰ γίνονταν
διάσημοι καὶ ζαμπλοῦτι. Συλλογισθῆτε ὅτι ὁ Ἀνδρέας
Κάρνετζι, ὁ «βασιλεὺς τοῦ αἰθέρου», πού πέθανε τὸ 1919, ἀρ-
χισε νὰ κερδίζει τὸ ψωμὶ του ὡς ἐργάτης σ' ἕνα μικρὸ ὑπερ-
τουργεῖο κι' ὅτι νόμισε πὼς ἔκανε ἕνα μεγάλο βήμα ἐν τῷ
ζωῖ του, ὅταν ὕστερ' ἀπὸ χίλιες-δύο προσπάθειες, κατάφερε νὰ γί-
νη... τηλεγραφητής! Μὰ μήπως κι' ὁ περιφήμος Τζῶν Ντάβι-
σον Ροκφέλλερ, ὁ ὁποῖος ζῆ ἀκόμη, δὲν ἀρχισε τὴν ζωὴ του
ὡς... καντλιανάρης;

Κάθε τέτοια «καρριέρα», ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε, εἶνε ἕνα ὀ-
λόκληρο μυθιστόρημα, μὰ τὸ πῖο συναρπαστικὸ ἀπ' ὅλα εἶνε
διχῶς ἄλλο ἡ περιπετειώδης ζωὴ τοῦ Κορνέλιους Βάντερ-
μυλτ, τοῦ περιφήμου «βασιλέως τῶν αἰδηροδρόμων». Ὁ Κορ-
νέλιους Βάντερμυλτ γεννήθηκε τὸ 1794 ἀπὸ μιὰ οἰκογένεια Ὀλλανδῶν,
πού εἶχαν μεταναστεύσει στὴν Ἀμερι-
κὴ γιὰ νὰ κάνουν τὴν τύχη τους. Ἦταν ὁ δεύτερος, ἀπὸ τοὺς ἐννέα ἀ-
δελφούς του. Ὁ πατέρας του τότε, γιὰ
νὰ κερδίξῃ τὸ ψωμὶ του, δούλευε ὡς
ὑπέρτερος σ' ἕνα ἀνοίκτημα στὶς ὀ-
χθές τοῦ Χούδσον. Ὁ Κορνέλιους, ὀ-
ταν μεγάλωσε, θέλησε ν' ἀκολουθήσῃ
ἄλλο δρόμο καὶ νοίκιασε δυὸ μικρὰ
βαπτίρια, δυὸ ποταμόπλοια, γιὰ νὰ με-
ταβῆρῃ τὰ ἐμπορεύματα. Ἦταν ἕνα
παλλήκαρι γερὸ σὰν Ἡρακλῆς καὶ
δούλευε ἀκούραστα νύχτα καὶ μέρα,
ἀνάμεσα στοὺς τρεῖς νάυτες του, ἀν-
τέχοντας ὑπομονητικὰ σὲ χίλιες-δύο
στερησεις καὶ σὲ χίλιες-δύο βάσανα.
Κι' ὅπως ἦταν φυσικὸ, ἡ δουλειὰς πῆ-
γαιναν καλὰ. Ἔτσι μάλιστα ἔκαναν τὴν
ἐμφάνισί τους τὰ πρῶτα ποταμόπλοια,
ὁ Κορνέλιους μεγάλωσε ἀμέσως τὶς
ἐπιχειρήσεις του. Ἐκεῖν τὴν ἐποχὴν
ἀνεκαλύφθησαν τὰ χρυσοφόρα κοιτά-
σματα στὴν Καλιφορνία. Ὁ Βάντερ-
μυλτ τότε, μὲ τὸ δαμόνιο κι' ἐπιχει-
ρηματικὸ πνεῦμα του, ὄργάνωσε μιὰ τα-
κτικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Νέας Ὑόρ-
κης καὶ Ἁγίου Φραγκίσκου μὲ ποτα-
μόπλοια. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν αὐτὴ λοιπὸν
ἀρχισε νὰ πραγματοποιῆ μιὰ κέρδη
κέρδη καὶ νὰ βάζῃ τὶς βάσεις τῆς κολο-
σιαίας μετέπειτα περιουσίας του.

Ὁ Κορνέλιους Βάντερμυλτ ὕστερ'
ἀπὸ λίγο καιρὸ παντρεύθηκε κι' ἀπέ-
κτησε τρεῖς γιουδὸς καὶ ἐννέα κόρες.
Μὰ δὲν ἦταν διόλου μαλακὸς πατέρας.
Φερνόταν δεσποτικὰ στὰ παιδιὰ του,
μὲ πολὺ μεγάλη αὐστηρότητα καὶ δὲν ἔκανε ποτὲ τίποτε γιὰ
νὰ διευκολύνῃ τὴν «καρριέρα» τους. Ἦθελε νὰ δημιουργηθοῦν
μόνα τους, ὅπως εἶχε φτιάξῃ κι' αὐτὸς μισαχὸς του τὴ ζωὴ
του. Ὁ πρῶτος γιουδὸς του λοιπὸν, ὁ Οὐίλλιαμ, ἀρχισε νὰ δου-
λεῖ ὡς μικρὸς ὑπάλληλος σὲ μιὰ Τράπεζα κι' ὅταν ἔφτασε νὰ παντρευ-
τῆ καίσαρ Λουίζα Κίσαμ. Ὁ πατέρας του ὁμῶς δὲν ἤθελε ν'
ἀκούσῃ νὰ γίνεται λόγος γι' αὐτὸ τὸ γάμο, κι' ὅταν ἐκείνος
δὲν ἄλλαξε ἀπόφασιν, τὸν ξέγραψε ἀπὸ γιουδὸ του. Ὁ Οὐίλλιαμ
τότε, γιὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἦταν ἀξίος νὰ ζῆσῃ τὴ γυναικὰ του, ἀρ-
χισε νὰ δουλεῖ μὲ πῆμα διάφορες δουλειές. Αὐτὴ ὁμῶς ἡ
προσπάθεια εἶχε κακὰ ἀποτελέσματα, γιὰτὶ ὕστερ' ἀπὸ λίγο
καιρὸ ὁ Οὐίλλιαμ ἔπαθε ὑπερκόπαισι καὶ κινδύνευε νὰ πεθάνῃ.
Ὁ πατέρας του τότε ἔσπευσε νὰ τὸν βοηθήσῃ καὶ τοῦ ἀγό-
ρασε μιὰ μικρὴ ἀγρέπαυλι στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ, λέγον-
τάς του:

«Γιὰ νὰ δοῦμε τώρα ἀν εἶσαι τουλάχιστον ἀξίος νὰ καλλι-
εργήσῃς τὴ γῆ!»
Κι' εἶτοι ὁ Οὐίλλιαμ κι' ἡ γυναικὰ του ἐγκατεστάθηκαν στὴ
νέα τους κατοικία κι' ἀπὸ κείρα ἔβλεπαν στὴν ἀπάνεστι δ-
χθῆ τὴν ἀπάνεστι καὶ πριγκητικὴ ἔπαυλι τοῦ Κορνέλιους Βάν-
τερμυλτ.
Μιά μέρα, ὁ Οὐίλλιαμ παρουσιάσθηκε στὸν πατέρα του καὶ
τοῦ εἶπε:

«Γιὰτὶ δὲν μοῦ πουλάτε τὴν κοπριά τῶν σταύλων σας γιὰ
τὰ χωράφια μου;»
Ὁ πατέρας του δὲν ἔφερε καμμιά ἀντίρρηση καὶ τότε, σὰν
δυὸ ξένοι, σὰν δυὸ ἔμποροι συμφώνησαν τὴν τιμὴ: Τέσσερα
δολάρια τὸ κάθε φόρτωμα. Ὁ Κορνέλιους Βάντερμυλτ ὑπε-
λόγιζε ὅτι οἱ σταύλοι του εἶχαν ἀρκετὰ φορτώματα κι' ὅτι μ'
αὐτὸ τὸν τρόπο εἶχε κάνει μιὰ πρῶτη τάξεως ἐπικερδῆ ἐπι-
χείρησι.

Τὴ μέρα λοιπὸν τῆς μεταφορᾶς, πῆγε στὴν ὄχθη, γιὰ νὰ δῆ
τί ἔκανε ὁ γιουδὸς του κι' ἔμεινε μὴ ἀνοιχτὸ στόμα ἀπὸ τὴν που-
ρηρία του. Ὁ Οὐίλλιαμ εἶχε κατορθώσει νὰ φορτώσῃ σ' ἕνα μόνον
φορτηγὸ καράβι ὅλη τὴν κοπριά τῶν σταύλων! Κι' εἶται ἔβωσε
τέσσερα δολάρια στὸν πατέρα του καὶ χαμογελοῦντας ἐλρῶνι-
κὰ γύρισε στὴν ἀπάνεστι.

Μ' αὐτὴ τὴν ἐξυπνάδα του, ἔβρισκε
καθαρὰ ὅτι θὰ πῆγαινε πολὺ μπροστὰ
καὶ γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴ μέρα ἐκείνη κέρ-
δισε τὴν ἐπιποσύνη τοῦ πατέρα του,
ὁ ὁποῖος τὸν πῆρε ἀμέσως στὶς ἐπιχει-
ρήσεις του. Κι' ἀλήθεια, ὁ Οὐίλλιαμ
δούλεψε σὰν γιουδὸς ἀντάξιος τοῦ πατέ-
ρα του κι' εἶται σ' αὐτὸν, μπορεῖ νὰ πῆ
κανεὶς, ὅτι χρῶστον οἱ Βάντερμυλτ
δὲν ἔβγαιναν ἀπὸ ἐκατομμυριῶν,
διεκατομμυριῶν!

ΑΡΧΙΣΕ Η ΔΙΑΝΟΜΗ
ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΑΛΦΩΝΣ ΚΑΡ

«ΚΑΤΩ ΑΠὸ ΤΗΣ ΦΙΑΥΡΕΣ,,

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώσται
τῶν περιοδικῶν μας νὰ σπεύσουν
νὰ παραλάβουν τὰ βιβλία τῶν ἐγ-
καιρῶν, διότι ἡ ζήτησις εἶνε με-
γάλη καὶ πρωτοφανῆς καὶ δὲν εἶνε
ἀπίθανον νὰ ξεαντηθῶν ἐντὸς ὀ-
λίγων ἡμερῶν καὶ αἱ 20 χιλιάδες
σωμάτων, πού ἐτοιμάσαμε.

Ποτὲ βιβλίον δὲν ἐζητήθη τόσο
καὶ δὲν ἐπρόκασσε τέτοιον συνα-
γερόν.

ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΕΓΚΑΙ-
ΡΩΣ ΝΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΤΟ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΑΥΤΟ ΤΟΥ ΕΡΩ-
ΤΟΣ.

Ἔνας ἄλλος διάσημος Ἀμερικανὸς,
ὁ Τζαίμς Κρόρντον Μπένετ, ὁ ἱδρυ-
τῆς τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης»,
ἀρχισε τὴ ζωὴ του μὲ μιὰ... εὐασάνει-
σι ἀπὸ τὸ πατρικὸ σπίτι. Γεννήθηκε τὸ
1795 στὴ Σκωτία καὶ οἱ γονεῖς του,
πού ἦσαν αὐστηρὸν καθολικοὶ, ἤθελαν
νὰ τὸν κλείσουν σ' ἕνα σεμινάριο. Ἐ-
κείνος λοιπὸν τόκασσε μιὰ μέρα ἀπὸ
τὸ σπίτι του κι' ἔφτασε στὴν Ἀμερικὴ
μὲ πολὺ λίγα χρήματα στὴν τσέπη. Τί
θὰ ἔκανε λοιπὸν; Ποιά δουλειὰ τὸ ἔ-
παρε; Ὁ Μπένετ ἀγαποῦσε μὲ πάθος
τὴ δημοσιογραφία. Μὰ τί μικρὸς καὶ τί
φτωχὸς πού ἦσαν ἐκεῖνον τὸν καιρὸ ἡ
ἐφημερίδες! Δυὸ συντάκτες πού πληρω-
νόντουσαν ὄσο ἔφτανε γιὰ νὰ μὴ πεθάν-
ουν τῆς πείνας, ἔγραψαν ὅλη τὴν ἐφη-
μερίδα. Ὁ Μπένετ λοιπὸν ἔκανε ἴδιον
νὰ ἰδρῶσῃ μιὰ μεγάλη ἐφημερίδα καὶ
πράγματι, κάνοντας οικονομίως, κατά-
φερε νὰ συγκέντρωσῃ 300 περίπου δολ-
λάρια. Τότε λοιπὸν ἱδρῶσε τὸν «Κήρυ-
κα τῆς Νέας Ὑόρκης», πού εἶχε τὴ
γραφεῖα του σὲ μιὰ ταβέρνα τῆς Νασ-
σοῦκ Στρήτ. Ὁ Κρόρντον Μπένετ ἦ-
ταν ὁ διευθυντής, ὁ συντάκτης, ὁ δια-

χειριστής και ό διανομέας αυτής της εφημερίδας! Φυτοζωο-ε λοιπόν, χωρίς ελπίδες να καλύτερήσει τη θέση του, ως τη μέρα που γνώρισε κάποιο φαρμακοποιό, τον Μπράντρετ, ο οποίος είχε ανακαλύψει κάτι χάρμα κι' ό οποίος άργότερα έγινε πολυκεκατομμυριούχος. Αυτό, λοιπόν ό φαρμακοποιός άντελήρηθη τη μεγάλη σημασία έχει ή «ελασμα κι' έκανε την ξέξη σμω νία με τον Μπέννετ. Κάθε έβδομάτη θά του έδινε ένα ώριμο ποσό κι' εκείνος σέ κάθε φύλλο της εφημερίδας του θά του δημούσει μια μεγάλη ρεκέλα για τά θαυματουργά χάρμα του. Μ' αυτό τον τρόπο, ό Μπέννετ έξασφάλισε ένα σταθερό έσοδο και αινά-αινά ήπότερε να μεγαλώσει και να δργανώσει καλύτερα τον «Κήρυκα της Νέας Υόρκης». Κατόπιν δέ όταν ή εφημερίδα του έγινε ένας μεγάλος εκδοτικός όργανισμός, ό Μπέννετ ζόδευε χιλιάδες δολάρια για μια πολύκροτη είδηση. Τόν Οκτώβριο του 1869, όλος ό κόσμος μιλούσε για τον έξερευνητή Λίθινγκτον, ό όποιος είχε χαθή στην Άφρική. Ό Τζαίημς Γκόρτον Μπέννετ, ό όποιος βρισκόταν εκείνη την εποχή στό Παρίσι, κάλεσε άμέσως κοντά του έναν άνταποκριτή της εφημερίδας του, που έμενε στη Μαδρίτη και του έλεπε :

—Θά πάτε, μ' έξοδα της εφημερίδας στην Άφρική για νά βρήτε τον έξερευνητή Λίθινγκτον. Πρέπει νά τον βρήτε ζωντανό ή νεκρό και νά στείλετε στην εφημερίδα ακρίβεις και λεπτομερείς ειδήσεις για τη ζωή του ή το θάνατό του. Όσο για τά έξοδα, θά έχετε στη διάθεσί σας όσα θά σάς χρειασθούν!...

Ό άνταποκριτής στην άρχή δίστασε νά ριχτεί σέ μια τέτοια περιπέτεια :

—Είμαι δημοσιογράφος! άπάντησε στόν διευθυντή του. Δέν μπορώ νά γίνω έξερευνητής!

Μά στό τέλος δέχτηκε κι' έτσι, ύστερ' από πολλές περιπέτειες, βρήκε τό Λίθινγκτον τό 1871 στη λίμνη Τανγκανίκα και έξασφάλισε τη δημοσίευσή του «Ημερολογίου» του στόν «Κήρυκα της Νέας Υόρκης».

Ό τολμηρός αυτός δημοσιογράφος ήταν ό Έρρίκος Στάινλεϋ, ό όποιος με την «έπιτυχία» αυτή, απέκτησε παγκόσμιο φήμη!

ΖΑΝ ΛΕΚΡΟΥΑ

ΦΤΕΡΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ
ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Τό νά αναφέρη κανείς τις κακές πράξεις των άλλων για νά δικαιολογήσει τις δικές του, είναι τό ίδιο με τό νά νίβεται με λάσπη!

Βαλτούρ

Ποτέ δέν είμαστε τόσο εύτυχημένοι ή τόσο δυτυχημένοι, όσο νομίζουμε.

Σ μάιλς

Η κρίσεις μας εξαρτώνται από τον χαρακτήρα μας. Έτσι κάτι πού σέ άλλους φαίνεται τραγικόν, σέ μάς φαίνεται κομικώτατο!

Μπαλζάκ

Τό παιδί κυβερνά την μητέρα του, ή όποια κυβερνά τον άνδρα της, ό όποιος κυβερνά την κοινωνία.

Ίππολ. Ταιν

Την δύναμη του βλέμματος μόνον οι έρωτευμένοι, οι κλέφτες, οι διπλωμάτες και οι κατάσκοποι την ξέρουν.

Αντρέ Τεριέ

Καλύτερα νά φαίνεσαι και άκόμα νά είσαι χονδροκέφαλος, παρά νά είσαι ή νά φαίνεσαι ποιητής

Λαθρυγιέρ

Ό σοφός άνθρωπος ξέρει ό,τι ξέρει!

Άραβική παροιμία

Θαυμάζουμε την Ικανότητα, την άνδρεία και τις μεγάλες δοκιμασίες, αλλά δέν τους έχουμε την ύπόληψη πού έχουμε στό ΧΡΗΜΑ.

Αίμ. Ζολά

Ό φρόνιμος άνθρωπος, προτιμά νά άκούση μια συμβουλή, παρά έναν ήπαινο!

Ό έρωτας είναι άπαιχόλογο για τον άνεργο, διασκεδάσιμος για τον πολεμιστή και σκόπελος για τον μονάρχη!

Μέγας Ναπολέων

ΑΙΤ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΝΕΓΡΩΝ

(Από τό τελευταίος εκδόθεν βιβλίο του Άμερικανού συγγραφέως Ούιλ Γκόρτον, τό «Κόσμιο των Νέγρων», μεταφύρομε εδώ τά πού σπαρταριστά ανέκδοτα και ιστορίες της κατατρεγμένης μάσης από της φυλής των Ίνωμένων Πολιτειών.)

Η σκηνή σ' ένα διαηγροικό γραφείο ενός Νέγρου, στην πόλι «Ουάσινγκτον :

—Καλήμέρα, μίστερ Γκώλ, λέγει ό διαηγρός σ' ένα Νέγρο χωρικό, ό όποιος εισέρχεται στό γραφείο του. Έχει καιρό νά σέ ιδώ. Πώς άπό δώ ;

—Ήθελα νά έχω τη γνώμη σας για ένα ζήτημα νομικής φύσεως, του λέγει ό Νέγρος χωρικός.

—Είμαι στη διάθεσί σας...

Ό πελάτης κάθεται σ' ένα κάθισμα.

—Ό γιόνάκι μου Σιάβ, άρχίζει νά λέγη, δηλήτηγώσε τις κόττες μου, πού είχαν πάει στην αλλη του Μισού νά του ζητήσω άποζημίωση γ' αυτό ;

—Βεβωάτατα... Δικαιοσύνη άποζημιώσεως, άπαντά ό διαηγρός. Σά προξένησε ένα άδίκημα, καταστρέφοντας την ιδιοκτησία σου.

—Εύχαριστώ !... Εύχαριστώ !...

Ό Νέγρος σπώνεται από τό κάθισμά του και έτοιμάζεται νά φύγη. Έξασμα όμως, σάν νά θυμήθηκε κάτι, κοντοστέκει και προσθέτει :

—Α ! για στάσου !... Σού τά είπα άνάτοδα... Έγώ δηλήτηγώσα τις κόττες του γειτόνα μου του Σιάβ, πού είχαν μητή στην αλλη μου...

—Α ! έτσι εινε ; Έκανε ό διαηγρός. Τότε, φίλε μου, τό πράγμα διαφέρει... Όπως βλέπετε και σύ, έννοχος δέν μπορεί νά εινε, παρό έσ' ένος πού άνησε τις κόττες του και μπήκε στην ιδιοκτησία σου. Μή φοβάσαι, λοιπόν. Δέν έχεις νά πάθεις τίποτα !...

—Α ! εύχαριστώ ! Εύχαριστώ !... λέγει χαρούμενος ό πελάτης, και συγχρόνως βγάδει και δίνει τό διαηγρόν πέντε δολάρια.

—Κάνετε λάθος, διαμαρτύρεται τότε ό διαηγρός. Θά μου δώσετε δέκα δολάρια.

—Πώς ! Μου ζητάτε τά δολάρια !... Πρό καιρό, για μία άλλη συμβουλή, μου ζητήσατε τά μουά.

—Τό έξερο, του άπαντά ό Νέγρος διαηγρός. Μά τώρα, μίστερ Γκώλ, σούδωκα δυό συμβουλές !...

Μέχρι πρό όρισαστίας, οι Νέγροι, σέ μερικές Πολιτείες της Άμερικής, είχαν δικά τους δικαστήρια, σχολεία και έσκληρίες. Κάποτε, λοιπόν, συνέθη νά προσαχθή σ' ένα δικαστήριο Νέγρων ένας Νέγρος, κατηγορούμενος για τό φόνό ενός σπαρταρώτου του και την κλοπή ενός μουλαριού.

—Όραία !... έπε τό πρόεδρος του δικαστηρίου, άπό προηγούμενος άκουσε δη την ύπόθεσι από τό στόμα του ίδιου πού κατηγορούμενου. Τά γεγονότα, όπως μάς τά εκθέσατε, θά ληφθούν ίσ' ύψιν από τό δικαστήριο. Θά σέ δικάσουμε με έπιείκαια και δικαιοσύνη. Πάντως, άν σέ κρεμάσουμε, αυτό δέν θά εινε λάθος δικό μας.

—Κύριε πρόεδρε !... Σάς ίσπετιό !... τρώαίσε ό κατηγορούμενος. Κάνετε ό,τι εινε δυνατόν. Έπαίριμα στην κρίση σας...

—Άραβώς ! Κι' έμεις αυτό θά προσπαθήσουμε νά γίνη, γιατί είσαι σπαρταρώτης μας. Άκουσε, λοιπόν, κατηγορούμενε : Υπάχουν δυό νόμοι, οι όποιοι προβλέπουν άνάλογες ποινές στην ύπόθεσι αυτή. Ό νόμος της Πολιτείας του Άρκανσάς κ' ό νόμος της Πολιτείας του Τεξάς.

Ό κατηγορούμενος έχει τό δικαίωμα νά διαλέξη με ποιόν από τους δυό αυτούς νόμους θέλει νά δικασθή. Λοιπόν, κατηγορούμενε, πώς ήθελες νά σέ δικάσουμε ; Με τό νόμο του Άρκανσάς ή με τό νόμο του Τεξάς ;

—Πιστεύω ότι θά ήταν καλύτερο νά δικασθώ με τό νόμο του Άρκανσάς, άπαντά ό κατηγορούμενος.

—Όραία !... Τότε θά σέ απαλλάξουμε για την κλοπή του μουλαριού.

—Εύχαριστώ, κύριε πρόεδρε !...

...Και θά σέ κρεμάσουμε για τό φόνό του ανθρώπου.

—Άφού εινε έτσι, κύριε πρόεδρε, τότε προτιμά νά δικασθώ με τό νόμο του Τεξάς.

—Όραία !... Τότε θά σέ απαλλάξουμε για τό φόνό του ανθρώπου...

—Έχετε μεγάλη καρδιά, κύριε πρόεδρε...

...Και θά σέ κρεμάσουμε για την κλοπή του μουλαριού !...

Κόσκαλο ό κατηγορούμενος.

